

09/02/2010

מִסְפָּרִים תְּעוּפָתִיִּים – וְעֵרֵב "לִי זֶה קָרָה" (מס' X) – הַתְּרַשְׁמוּת

זֶה לֹא בְּדִיּוּק אִירֻעַ מוֹטוֹס, אֲבָל אִירֻעַ תְּעוּפָתִי לֹלָא סַפְקָ.

זְכִיתִי פְּעֵמִיִּים בְּמַהֲלֵךְ הַחֹדֶשׁ הָאֲחֵרֹן לַחֻוּיָה תְּעוּפָתִית קַרְקֵעִית מֵאֲלַפֵּת וּמַהֲנָה (שְׁנֵי הָאִירֻעִים בַּחֲסוֹת אֲגוּדַת הַתְּעוּפָה), וְאַחֲרֵי תְּקוּפַת דְּגִירָה קֶצְרָה הַחֲלֻטִּית לְשִׁתֵּף אֶת פּוֹרוֹם הַקּוֹרָאִים שֶׁהִפְסִיד אֶת הַחֻוּיָה.

הָאִירֻעַ הָרֵאשׁוֹן הָיָה עֵרֵב "לִי זֶה קָרָה" שֶׁבּוּ סִפְרוּ מִסְפָּר חֲבָרִים עַל אֵיךְ הֵשִׁגְחָה הָעֲלִיוֹנָה הַתְּעֵרְבָה לְמַעַנָם וְהִצְלִיחָה לְהַבִּיא אוֹתָם לְסַפֵּר עַל שְׁטוּיּוֹת עֲנֻקוֹת שֶׁהֵם עָשׂוּ ו/אוּ עַל תְּקֻלוֹת טְכְנִיּוֹת שֶׁלֹּא מֵהָעוֹלָם הַזֶּה. לְפַחוֹת עַל שְׁנֵיִם מֵאִירֻעִים אֵלּוּ לֹא שָׁמַעְתִּי מִיָּמַי בְּמַהֲלֵךְ הַשְּׁלוֹשָׁה עֲשׂוּרִים פְּלוֹס בָּהֶם אֲנִי מֵתְּעוּפָף (רַעֲלַת CO לְרַבּוֹת מִדְּבָקָה לְזִיהוּי מוֹקְדָם בְּתָא, וְהַפְעֵלָה שֶׁל ה־ELT בְּמַהֲלֵךְ טִיסָה...).

כָּל הַסִּיפּוּרִים מִסְמְרֵי הַשִּׁיעוֹר שֶׁשָּׁמַעְנוּ בְּעֵרֵב "לִי זֶה קָרָה" מִחֻוּיָרִים לְעוֹמֵת שְׁנֵי הַמִּסְפָּרִים שֶׁזְכִּינוּ לִיהֲנוֹת מֵהֶם בְּמַהֲלֵךְ יוֹם ה' הָאֲחֵרֹן. הַטִּיִּסַּת הַמַּהוֹלְלָה רַבַּת הַתּוֹשִׁיָה וְהַחֵן וְהִיכּוֹלוֹת הַטִּיִּסַּתִּית וְהַסִּיפּוּרִיּוֹת לִיז גִּינְצַבּוֹרְג, וְנִדְב מֵרַגְלִית שֶׁשָּׁמּוּ הוֹלֵךְ לְפָנָיו כְּבֵר הַרְבֵּה שְׁנֵיִם. סַגְנוֹן הַסִּפּוּר הַיִּשִׁיר ("דוֹגְרִי" קְרָאוּ לְזֶה פְּעַם) שֶׁל נִדְב וְחֲדוּוֹת הַטִּיסָה הַמְשׁוּכָה עַל פְּנֵי מוֹרִידִים לוֹ לְפַחוֹת 30 שָׁנָה מִלְּמַעֲלָה מ־50 שָׁנוֹת טִיסָה.

הַמְשַׁכְּנוּ (מִסְפָּר חֲבָרִים) אֶת הָעֵרֵב בְּפֶאֱב. לְמִרּוֹת הַרְקַע הָרַעֲשֵׁנִי, מַכְבֵּי ת"א מוֹל רִיאֵל מְדִרִיד, הִצְלַחְנוּ לְהַחֲלִיף דְּעוֹת וְלָדוֹן וְלָדוֹשׁ בְּסִפּוּרָה הַמְדַּהִים שֶׁל לִיז. לְמַעַן הָאֲמַת גַּם בְּמַהֲלֵךְ סוּף הַשָּׁבֹעַ "מַכְרַתִּי" אֶת סִפּוּרָה הַמְדַּהִים וְאֵת סַגְנוֹן סִיפּוּרָה הַמְרַתֵּק לְפַחוֹת פְּעֵמִיִּים לְחֲבָרִים שְׁבִילֵינוּ בַּחֲבַרְתָּם וְאִינָם חֲשׂוּדִים בְּשׁוֹם קֶשֶׁר לְתְּעוּפָה (אֲנִי מַחְזִיק גַּם כְּמָה חֲבָרִים כֹּאֲלֵה...), לְמִי שֶׁלֹּא זָכַר כְּבֵר כְּתַבְתִּי בְּעֵבֵר שֶׁאֲנִי פְּרִיק שֶׁל סִיפּוּרֵי תְּעוּפָה (מִסּוּפָרִים אוּ כְּתוּבִים...). נִדְמָה לִי שֶׁכְּתַבְתִּי אֶת זֶה אַחֲרֵי סִיפּוּרֵי קֶבְרֵנִיט קִים עַל הַטִּיסָה ב"אֹודְסָה", אֲבָל הַזִּכְרוֹן כְּבֵר לֹא מָה שֶׁהָיָה.

הַגְּבֵרַת הַמֵּאֹוֹד צַעִירָה שֶׁבְּקוּשֵׁי חֲלָפָה אֶת הָרַבֵּעַ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חִיָּה (120) הִיא בְּעֵלַת רִישׁוֹן מִסְחָרִי, אֲמֵרִיקָאִי וִישְׂרָאֵלִי, וְהַגְּדֵר מַכְשִׁירִים וְרִישׁוֹן הַדְּרָכָה אֲמֵרִיקָאִי (וְגַם דוּ-מְנוּעֵי לְמִיטְבַּת זְכְרוֹנִי). מַעֲבֵר לְרִישׁוֹנוֹת הַיִּשְׂרָאֵלִיִּים וְהָאֲמֵרִיקָאִיִּים הִיא הַפְּכָה בְּמַהֲלֵךְ הַסִּפּוּר גַּם לְבַעֲלַת רִישׁוֹן הוֹנְגְרִי. עַלְמָה צַעִירָה זֹו רַכְשָׁה, קִנְתָּה, עֵמְדָה עַל הַמְקַח, שִׁפְצָה, צַבְעָה וּמִצָּאָה טִיִּיס שׁוֹתֵף לְהַטְסַת שְׁנֵי מְטוֹסֵי אֲנְטוֹנוֹב מֵהוֹנְגְרִיָה לְאִפְרִיקָה, מוֹזַמְבִּיק. שְׁנֵי הַמְטוֹסִים כְּשֵׁרֵי VFR יוֹם בְּלִבְד.

חֲלִילָה לִי לְגַזּוֹל אֶת סִיפּוּרָה וְאִפִּילוֹ לְנִסּוֹת לְהַתִּיַּיֵּר בִּיכּוֹלַת הַסִּיפּוּר וְהַשְּׁפָה הַמְדַּהִימִים שֶׁלָּה, ("זוֹרְמַת" יְגִיד הַדּוֹר הַצַּעִיר בְּמִשְׁפַּחְתִּי). יֵשְׁבֵנו מְרוֹתְקִים וּמַהוֹפְנֵטִים וְלֹא הַחֲמֻצָּנוּ מִיָּלָה. אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהָאֲגוּדָה אוּ כָּל אֲרָגוֹן אַחַר יִנְצַל פְּעַם נוֹסֶפֶת אֶת סִיפּוּרָה הַמְדַּהִים (גַּם אִם יֵשׁ פֶּה וְשֵׁם שְׁחוֹלְקִים עָלַי בְּהַתְּרַשְׁמוּתִי זֹו מִשׁוֹם שֶׁלֹּא טוֹב לְסַפֵּר סִיפּוּרִים כֹּאֲלֵה לְטִיִּיסִים...).

לולא הכרתי אותה לפני כן ולולא שוחחתי איתה בעבר הייתי משוכנע שהבחורה פשוט פנטזיונרית מדופלמת שיצאה לחופשה מאחד מהמוסדות "מאותגרי השפיות".

כל כך הרבה תושייה ואומץ באישה אחת. החל מהרכש של שני המטוסים, מציאת הטייס הנוסף להרפתקה, תכנון מסלול שבינו לבין הביצוע קשה למצוא את הדמיון, וכל כך הרבה אומץ ושליטה במצבי חירום, בתנאים לא צפויים, נחיתה במדינות הרחוקות מלהיות ידידותיות ודמוקרטיות (לרבות תפעול פנל ב־יִדָה לא סטנדרטי...) ודבקות במטרה שחברים יחד עם חדות הטיסה. שמות אקזוטיים כמו לוקסור, ג'בוטי, חירום בסנטוריני, משולבים עם 11 שעות לג, תקלות, סופות חול, נחיתה בשדה צבאי וקטסטרופות אחרות.

מה עוד צריך טייס חובב בשביל לבלות ערב כמהופנט ולהגיר רירי קנאה על זקנו המלבין??

אחרי כשעה וחצי של האזנה רצופה שמענו את סיפורי נדב מרגלית. איש רב פעלים שיש באמתחתו כ-45,000 שעות. שייך לדור המיוחד של ח"א של פעם (קורס 19), טייס קרב, הרבה שנים באל-על, הדרכה בביה"ס לטיסה (מדריך לימודי קרקע עד היום..) ונשאר מושבניקים חסר דאוונינים עם מחשבה חיובית וצנועה. אהבתי במיוחד.

במדינתנו קשת התעופה, הולך ומדלדל העם של המספרים התעופתיים הגדולים (בעגה המקצועית של הפולקלוריסטים – "מהגדים עממיים"). זכינו בערב אחד לחוות שניים מזן נדיר זה, והסיפורים מעל ומעבר.

טוסו בכיף ובבטחה.

התאפקתי עד הנה במשחק המילים, אבל בתשבצי היגיון יאהבו את זה:

"לי זה קרה" כמו "ליז (גינצבורג כמובן) הקרה". על שני ערבים אלו רציתי לספר.

נזר גוי